

« zurück blättern vor »

BUNT III subst. m., ab 1746; ‘Bündel; Schnur, mit der eine Gesamtheit von 15 Stück zusammengebunden ist’ – ‘wiązka, pęk, węzeł, zwój, splot, zawierający zwykle 15 sztuk czegoś, mendel’: (1745–1746) 1753–1756 Chmiel. 1 167, L o [LBel.] (†1861) 1880 Chodź.Pisma I 9, DOR

W pierwszym z nich [pokojów] wielki obraz Bogarodzicy buntem błyszczących ozdobiony bisiorów (...) główną zajmował ścianę. – L, SWIL, SW, LSP, DOR (daw.). ◊ **Etym:** mhd. *bunt* subst. m., ‘Zusammengebundenes, um etw. Gewundenes, zusammengebundene Last’, LEX. ◊ **Hom:** †*bont*. ◊ **Der:** *buntowy* adj., zuerst geb. SWIL.

« zurück blättern vor »